

Sygn. akt II Ka 470/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Sędziowie:	SO Krystyna Święcicka (spr.) SO Teresa Zawisłak
Protokolant:	st.sekr.sąd. Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2013 r.

sprawy **skazanego W. K.**

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Sokołowie Podlaskim

z dnia 4 lipca 2013 r. sygn. akt VII K 386/13

utrzymuje wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. A. kwotę 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym; zwalnia skazanego od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 470/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Węgrowie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Sokołowie Podlaskim po rozpoznaniu sprawy z wniosku skazanego W. K. o wydanie wyroku łącznego, wyrokiem z dnia 4 lipca 2013 r.:

I. rozwiązał orzeczenie o karze łącznej zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 371/11;

II. na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 §1 kk w zw. z art. 89 §1 kk połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego W. K. w wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 371/11 oraz w wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 556/11 i wymierzył skazanemu W. K. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. stwierdził, iż w pozostałym zakresie wyroki orzeczone w sprawach sygn. akt II K 371/11 i sygn. akt II K 556/11 podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. co do wyroków wydanych w sprawach II K 469/09, II K 727/10, II K 311/10 i II K 100/12 na podstawie art. 572 kpk postępowanie umorzył;

V. zasądził do Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. A. kwotę 147,60 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego sprawowaną z urzędu;

VI. zwolnił skazanego od kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od wyroku wniósł obrońca skazanego.

Zarzucając na podstawie art. 427 §1 i 2 oraz art. 438 pkt 4 kpk rażącą surowość kary pozbawienia wolności wnosił o zmianę wyroku przez orzeczenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Podniesiony w apelacji obrońcy zarzut rażącej surowości orzeczonej kary łącznej nie może być uznany za zasadny.

Jak wynika z uzasadnienia apelacji obrońca skazanego zarzucił rażącą surowość orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, w sytuacji, gdy zmiana postawy skazanego, która nastąpiła w toku odbywania kary daje gwarancję, że będzie on przestrzegał porządku prawnego.

Sąd Odwoławczy nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutu, zgadzając się z przedstawioną w uzasadnieniu wyroku przez Sąd I instancji argumentacją. Stwierdzić należy, iż art. 89 kk stanowi jedynie uprawnienie sądu do warunkowego zawieszenia kary łącznej, pod warunkiem wystąpienia przesłanek określonych w art. 69 kk. Sąd Rejonowy po wnikliwym przeanalizowaniu wszystkich okoliczności, które wziął pod uwagę przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności oraz wskazanych w art. 69 kk, prawidłowo uznał, że nie uzasadniają one warunkowego zawieszenia kary łącznej pozbawienia wolności.

W. K. w ciągu dwóch lat był sześciokrotnie karany. Kary z warunkowym zawieszeniem orzeczone w trzech sprawach Sądu Rejonowego w Sokolowie Podlaskim – II K 469/09, II K 311/09 i II K 371/11 zostały zarządzane do wykonania. Trzy razy orzekając kary za czyny z art. 209 §1 kk Sąd dawał skazanemu szanse na uniknięcie odbywania kary pozbawienia wolności. W żadnej sprawie z szansy tej nie skorzystał. W sprawie II K 371/11, która została objęta wyrokiem łącznym został skazany za trzy czyny z art. 209 §1 kk na kary po sześć miesięcy pozbawienia wolności. Jako karę łączną wymierzył mu Sąd karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Na wniosek kuratora, w związku z niewywiązywaniem się z nałożonego obowiązkułożenia na utrzymanie małoletnich dzieci - nie dokonał żadnej wpłaty na ich rzecz, Sąd zarządził wykonanie tej kary.

Z wyżej przedstawionych faktów wynika, że kary orzeczone z warunkowym zawieszeniem nie spełniły wobec skazanego celów kary, jak też nie zapobiegły jego powrotowi do przestępstwa.

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji Sąd Odwoławczy uznał apelację za oczywiście bezzasadną. O kosztach sądowych rozstrzygnął w oparciu o art. 624 §1 kpk.